

1. Aan Ba - bels stro - men za - ten wij. Ons den - ken maak - te
2. Maar wie kan zin - gen voor de Heer op vreem - de bo - dem
3. Och lie - ver mis - te ik mijn tong als ik niet Si - on
4. Ook Ba - by lon komt aan zijn eind, een stad die door ge-

5

tra - nen vrij om Si - ons gou - den stad. Aan wil - gen hin - gen
dat doet zeer van Si - ons gou - den stad? En lie - ver mis ik
meer be - zong: Je ru - za - lem, mijn vreugd. Och Heer, ver - gaat geen
- weld ver - dwijnt. Ge luk - kig wie dat doet. Ver - woes - ting grijpt de

9

wij de lier, ver - druk - kers pres - ten tot ver - tier: zing
nog mijn hand dan ik ver - gaat mijn hei - lig land, Je -
E - do - niet, die in zijn o - ver moed wreed riep: "Weg
kin - d'ren aan om wat Gods volk is aan - ge - daan. En

12

ons wat Si - on had!
- ru - za - lem, mijn stad!
met die stad, niets deugt!"
za - lig die dat doet."